

ZÁKON

č. 102/2001 Sb.
ze dne 22. února 2001

O OBECNÉ BEZPEČNOSTI VÝROBKŮ

a o změně některých zákonů
(zákon o obecné bezpečnosti výrobků)

Ve znění zákona č. 146/2002 Sb., č. 277/2003 Sb., č. 229/2006 Sb.,
č. 160/2007 Sb., č. 378/2007 Sb., č. 490/2009 Sb., č. 281/2009 Sb.,
č. 18/2012 Sb., č. 64/2014 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ OBECNÁ BEZPEČNOST VÝROBKŮ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Účelem tohoto zákona je zajistit, v souladu s právem Evropských společenství,¹⁾ aby výrobky uváděné na trh²⁾ nebo do oběhu³⁾ byly z hlediska bezpečnosti a ochrany zdraví pro spotřebitele⁴⁾ bezpečné.

(2) Tento zákon se pro posouzení bezpečnosti výrobku nebo pro omezení rizik, která jsou s užíváním výrobku spojená, použije tehdy, jestliže požadavky na bezpečnost nebo omezení rizik nestanoví příslušná ustanovení zvláštního právního předpisu,⁵⁾ který přejímá požadavky stanovené právem Evropských společenství.

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES o všeobecné bezpečnosti výrobků a nařízení Rady č. 339/93/EHS o kontrolách shody s pravidly bezpečnosti výrobků v případě výrobků dovážených ze třetích zemí.

²⁾ § 2 písm. b) zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 2 písm. o) zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ § 52 odst. 3 občanského zákoníku.

⁵⁾ Například zákon č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 19/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky, nařízení vlády č. 21/2003 Sb., kterým se

stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, nařízení vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 336/2001 Sb., nařízení vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 337/2001 Sb., nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, vyhláška č. 26/2001 Sb., o kosmetických prostředcích, ve znění vyhlášky č. 268/2001 Sb., zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných podpůrných látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1999 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).

K odst. 1

Česká republika svým začleněním do Evropské unie převzala závazek týkající se zajištění postupného souladu vnitrostátního zákonodárství s legislativou Evropské unie a tato skutečnost byla respektována při tvorbě zákona o obecné bezpečnosti výrobků. V zájmu zabezpečení vysoké ochrany života a zdraví lidí a snahy uvádět na trh pouze bezpečné výrobky byla přijata směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (která nahradila směrnicí Rady 92/59/EHS ze dne 29. června 1992 o všeobecné bezpečnosti výrobků) a nařízení Rady č. 339/93/EHS o kontrolách shody s předpisy o bezpečnosti výrobků v případě výrobků dovážených z třetích zemí.

Na úrovni Evropské unie byl tak stanoven obecný požadavek na bezpečnost pro každý výrobek uváděný na trh nebo jiným způsobem dodávaný nebo poskytovaný spotřebitelům, který je určen pro spotřebitele nebo pravděpodobně za rozumně předvídatelných podmínek používaný spotřebiteli. Výrobek je na trh Evropské unie uveden, když je poprvé zpřístupněn. To se stane v okamžiku, kdy je výrobek předán ze stadia výroby se záměrem jeho distribuce nebo používání na trhu Evropské unie. Pojem uvedení na trh se vztahuje na každý jednotlivý výrobek, ne na druh výrobku, a to ať byl vyroben jako samostatná jednotka nebo sériově.

Na uvádění výrobků na trh a do oběhu je odkazováno také v zákoně o technických požadavcích na výrobky, v zákoně o potravinách a tabákových výrobcích. Uvedením výrobku na trh je, dle ustanovení § 2 písm. b) zák. o tech. požadavcích na výrobky, první dodání výrobku na trh v rámci obchodní činnosti, kterým se rozumí předání nebo nabídnutí k předání výrobku nebo převod vlastnického práva k výrobku za účelem distribuce, používání nebo spotřeby na trhu Evropské unie, nestanoví-li zvláštní zákon jinak. Za uvedené na trh se považují i výrobky vyrobené nebo dovezené pro provozní potřeby při vlastním podnikání výrobců nebo dovozců

a výrobky poskytnuté k opakovanému použití, je-li u nich před opakovaným použitím posuzována shoda s právními předpisy, pokud tak stanoví nařízení vlády. Je-li to nezbytné, vláda nařízením blíže vymezí pojem uvedení na trh pro výrobky, na které se tento technický předpis vztahuje.

Uváděním výrobků do oběhu je chápáno jejich nabízení k prodeji, prodej nebo jiná forma nabízení ke spotřebě, skladování, přeprava pro potřeby prodeje nebo dovoz za účelem prodeje ode dne propuštění do volného oběhu.

Za uvedení výrobku na trh se nepovažuje, jestliže se jedná o výrobek, který:

- byl předán výrobcem ze třetí země jeho zplnomocněnému zástupci v Evropské unii, kterému výrobce uložil, aby zajistil soulad výrobku se směrnicemi,
- byl předán dalšímu výrobcí za účelem provedení dalších úkonů (např. sestavení, balení, další zpracování nebo označení),
- nebyl propuštěn do volného oběhu celníky, nebo byl propuštěn pomocí jiného celního postupu (např. tranzit, dočasné uskladnění nebo dočasný dovoz), nebo se nachází v bezcelní zóně (výrobky nacházející se v bezcelní zóně, nepodléhají celnímu dohledu, a nepožívají tedy výsady volného oběhu na vnitřním trhu),
- je vyráběn v členském státě s úmyslem vyvézt ho do třetí země,
- je vystavován na obchodních veletrzích, výstavách nebo při předvádění,
- je na skladě u výrobce, nebo jeho zplnomocněného zástupce se sídlem v Evropské unii, když ještě nebyl zpřístupněn, nestanoví-li příslušné směrnice jinak,
- je nabízen prostřednictvím katalogu nebo elektronického obchodování, dokud není poprvé skutečně zpřístupněn.

K odst. 2

Zákon by měl pokud možno zamezit tomu, aby na trh nebo do provozu byly uváděny nebezpečné nebo jinak nevyhovující výrobky s cílem chránit veřejné zájmy (jako jsou např. ochrana zdraví a bezpečnost osob, ochrana spotřebitele, ochrana obchodních transakcí, ochrana životního prostředí, apod.). Ve všech těchto případech mohou dané výrobky představovat riziko pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů. Bezpečnost výrobků by se tedy měla posuzovat s ohledem na všechna příslušná hlediska, zejména na kategorie spotřebitelů, kteří mohou být obzvláště citliví na rizika představovaná danými výrobky, zejména děti a starší osoby.

Základní požadavky na bezpečnost, které musí být dodrženy v případě výrobků určených k uvedení na trh, musí být dostatečně přesně formulovány. Bude-li použití výrobku představovat rizika při běžném nebo rozumném užívání spotřebiteli, pak se na posouzení bezpečnosti výrobků použijí požadavky stanovené zákonem o technických požadavcích na výrobky, příslušná nařízení vlády a další zákony (viz související předpisy), které přejímají požadavky stanovené právem Evropské unie.

Související ustanovení:

§ 2 – výrobek, § 3 – obecné požadavky na bezpečnost výrobku

Související předpisy:

směrnice 2001/95/ES, – obč. zák., – zák. o krmivech, – zák. o tech. požadavcích na výrobky, – zák. o potravinách a tabákových výrobcích, – zák. o hnojivech, – zák. o zbraních, – nařízení vlády č. 21/2003 Sb.

§ 2 Výrobek

(1) Výrobkem pro účely tohoto zákona je jakákoliv movitá věc, která byla vyrobena, vytěžena nebo jinak získána bez ohledu na stupeň jejího zpracování a je určena k nabídce spotřebiteli nebo lze rozumně předvídat, že bude užívána spotřebiteli, včetně věci poskytnuté v rámci služby, a to i v případě, že nebyla určena k nabídce spotřebiteli, pokud je tato věc dodávána v rámci podnikatelské činnosti úplatně nebo bezúplatně, a to jako věc nová nebo použitá či upravená.

(2) Tento zákon se nevztahuje na použité výrobky prodávané jako starožitnosti nebo na výrobky, které musí být před použitím opraveny nebo upraveny, a prodávající to kupujícímu prokazatelně sdělil.

K odst. 1

Výrobkem je každý výrobek, který je určen spotřebitelům nebo se dá předpokládat, že bude spotřebiteli za rozumně předvídatelných podmínek používán.

Zákon se tedy vztahuje i na výrobky, které jsou dodávány nebo poskytovány spotřebitelům v rámci poskytování služeb, včetně výrobků, se kterými přicházejí spotřebitelé do přímého styku během poskytování služeb. Nevztahuje se však na prostředky, v nichž se spotřebitelé přepravují nebo v nichž cestují a které jsou provozovány poskytovatelem služby.

Výrobkem je také jakýkoliv výrobek, který je nabízen spotřebiteli bez ohledu na způsob prodeje, včetně elektronického prodeje a prodeje na dálku.

Z uvedené definice vyplývá, že výrobkem se prakticky rozumí každá věc, která je předávána k užívání, a to i v případě, kdy spotřebitelům není určena, a je za úplatu nebo bezplatně dodávána nebo poskytována v rámci obchodní činnosti, bez ohledu na to, zda je nová, použitá nebo upravená.

K odst. 2

Použité výrobky jsou výrobky, které v rámci obchodní činnosti znovu vstupují do dodavatelského řetězce, s výjimkou těch, u nichž nemůže spotřebitel rozumně očekávat, že splňují vyspělé bezpečnostní normy, například starožitnosti.

Starožitnosti mohou být definovány jako sběratelsky zajímavé předměty, které se už delší dobu nepoužívají ani nevyrábějí (např. šperky, mince, staré řemeslnické, zemědělské nebo kuchyňské nářadí a náčiní, staré stroje apod.), tedy předměty, které jsou poměrně vzácné. Tyto předměty, mají-li být použity, musí být předem

upraveny (restaurovány) nebo opraveny (obnoveny) a dodavatel, který je nabízí, musí o této skutečnosti jasně informovat.

Obecně se za starožitnosti obvykle nepovažují např. obrazy, sochy známějších umělců, staré knihy, grafika apod.

Co se týká výrobků, které musí být před použitím opraveny nebo upraveny, tento zákon se nevztahuje na humánní nebo veterinární léčivé přípravky, potraviny a materiály, předměty určené pro styk s potravinami (pokud jde o nebezpečí, na která se nevztahuje nařízení 1935/2004/ES nebo jiné zvláštní právní předpisy v oblasti potravin, které se týkají pouze chemických a biologických rizik souvisejících s potravinami), krmiva, na vedlejší produkty živočišného původu a odvozené produkty, živé rostliny a živočichy, geneticky modifikované organismy a geneticky modifikované mikroorganismy při uzavřeném nakládání, na rostlinné a živočišné produkty, které přímo souvisejí s jejich budoucí reprodukcí a přípravky na ochranu rostlin.

Související ustanovení:

§ 1 – předmět úpravy, § 3 – obecné požadavky na bezpečnost výrobku, § 4 – průvodní dokumentace a označování výrobků

Související předpisy:

nařízení 1935/2004/ES, – směrnice 2001/95/ES, – zák. o ochraně spotřebitele, – zák. o tech. požadavcích na výrobky

§ 3

Obecné požadavky na bezpečnost výrobku

(1) Bezpečným výrobkem je výrobek, který za běžných nebo rozumně předvídatelných podmínek užití nepředstavuje po dobu stanovenou výrobcem nebo po dobu obvyklé použitelnosti nebezpečí, nebo jehož užití představuje pro spotřebitele vzhledem k bezpečnosti a ochraně zdraví pouze minimální nebezpečí při užívání výrobku, přičemž se sledují z hlediska rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitele zejména tato kritéria:

- a) vlastnosti výrobku, jeho životnost, složení, způsob balení, poskytnutí návodu na jeho montáž a uvedení do provozu, dostupnost, obsah a srozumitelnost návodu, způsob užívání včetně vymezení prostředí užití, způsob označení, způsob provedení a označení výstrah, návod na údržbu a likvidaci, srozumitelnost a rozsah dalších údajů a informací poskytovaných výrobcem; údaje a informace musí být vždy uvedeny v českém jazyce,
- b) vliv na další výrobek, za předpokladu jeho užívání s dalším výrobkem,
- c) způsob předvádění výrobku,
- d) rizika pro spotřebitele, kteří mohou být ohroženi při užití výrobku, zejména na děti a osoby s omezenou schopností pohybu a orientace.

(2) Za bezpečný výrobek se považuje výrobek splňující požadavky zvláštního právního předpisu,⁵⁾ který přejímá právo Evropských společenství a kterým

se stanoví požadavky na bezpečnost výrobku nebo na omezení rizik, která jsou s výrobkem při jeho užívání spojena. Jestliže však takovýto právní předpis stanoví pouze některá hlediska bezpečnosti, ostatní hlediska se posuzují podle tohoto zákona.

(3) V případě, že neexistuje zvláštní právní předpis,⁵⁾ který by přejímal právo Evropských společenství a který by stanovil požadavky na bezpečnost výrobku nebo na omezení rizik, která jsou s výrobkem při jeho užívání spojena a tyto požadavky nejsou upraveny právem Evropských společenství, za bezpečný se považuje výrobek, který je ve shodě s právním předpisem členského státu Evropské unie, na jehož území je uveden na trh, pokud tento předpis zaručuje minimálně ochranu rovnocennou s požadavky podle odstavce 1.

(4) Pokud se bezpečnost výrobku nestanoví podle odstavce 2 nebo 3, posuzuje se podle české technické normy, která přejímá příslušnou evropskou normu, na níž zveřejnila Komise Evropských společenství (dále jen „Komise“) odkaz v Úředním věstníku Evropských společenství podle práva Evropských společenství⁶⁾ a tento odkaz byl zveřejněn ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.⁷⁾

(5) V případě, že se bezpečnost výrobku nestanoví podle odstavců 2 až 4, posuzuje se bezpečnost výrobku podle

- a) české technické normy,^{7a)} která přejímá jinou příslušnou evropskou normu než uvedenou v odstavci 4,
- b) národní technické normy členského státu Evropské unie, ve kterém je výrobek uveden na trh,
- c) doporučení Komise stanovující pokyny pro posuzování bezpečnosti výrobku,
- d) pravidel správné praxe bezpečnosti výrobku uplatňovaných v příslušném oboru,
- e) stavu vědy a techniky,
- f) rozumného očekávání spotřebitele týkajícího se bezpečnosti.

(6) Možnost dosažení vyšší úrovně bezpečnosti nebo dostupnosti jiných výrobků představujících nižší stupeň rizika není důvodem k tomu, aby byl výrobek považován za nebezpečný.

(7) Nebezpečným výrobkem je každý výrobek, který nevyhovuje požadavkům na bezpečný výrobek podle tohoto zákona.

⁵⁾ Například zákon č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů, nařízení vlády č. 19/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na hračky, nařízení vlády č. 21/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na osobní ochranné prostředky, nařízení vlády č. 181/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 336/2001 Sb., nařízení vlády č. 191/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky, ve znění nařízení vlády č. 337/2001 Sb., nařízení vlády č. 286/2001 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické

prostředky in vitro, zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, vyhláška č. 26/2001 Sb., o kosmetických prostředcích, ve znění vyhlášky č. 268/2001 Sb., zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných podpůrných látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 157/1998 Sb., o chemických látkách a chemických přípravcích a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1999 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).

⁶⁾ Čl. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES.

⁷⁾ § 4a odst. 4 zákona č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

^{7a)} Zákon č. 22/1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

K odst. 1

K základním pilířům právních předpisů EU v oblasti bezpečnosti výrobků patří požadavek, že všechny spotřebitelské výrobky, jsou-li uváděny nebo dodávány na trh EU, musí být bezpečné. To je v souladu s Listinou základních práv EU, jejímž cílem je zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví (čl. 35) a ochrany spotřebitele (čl. 38) a zajistit vysokou úroveň bezpečnosti spotřebních výrobků uvedených na trh EU.

Výrobky, které jsou navrženy výhradně pro profesionální použití, ale následně se dostanou na spotřebitelský trh, musí také podléhat požadavkům tohoto zákona, protože mohou, budou-li za rozumně předvídatelných podmínek použity, představovat rizika pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů.

Zde je nutné vycházet ze znalostí průměrného spotřebitele a obecně známých skutečností. Každý výrobek má nějaké zbytkové riziko, které jej však při zachování zásad bezpečnosti práce nečiní nebezpečným. Tato rizika nelze odstranit, protože výrobek by pak nebyl použitelný, např. okružní pila instalací ochranného štítku po celém obvodu by byla sice naprosto bezpečná, leč pro svůj účel nepoužitelná.

K odst. 1 písm. a)

Mezi základní aspekty, které se posuzují u bezpečných výrobků, patří také informace poskytované výrobcem tak, aby uživatelé měli možnost posoudit obvyklé a rozumně předvídatelné nebezpečí spojené s užíváním výrobku, které by mohlo ohrozit jejich zdraví a bezpečnost po dobu předpokládané životnosti výrobku.

Nejlevnějším, nejpřístupnějším a relativně nejjednodušším způsobem, jak omezit rizika pro bezpečnost a ochranu zdraví spotřebitele, je opatření výrobku řádným návodem. Návod k použití výrobku je vysoce závažnou a profesionální záležitostí, která si zasluhuje maximální pozornost a je nezbytně nutné, aby vykazoval vysoký kvalitativní standard. Návod k výrobku by měl být co nejvíce vyčerpávající z hlediska poskytovaných informací a měl by být zcela v souladu

s propagačními materiály k danému výrobku i instrukcemi uvedenými přímo na výrobku samotném.

Za základní užité vlastnosti se považují funkčnost, spolehlivost, udržovatelnost, ovladatelnost, trvanlivost, zdravotní nezávadnost a estetická působivost, aj.

Všechny údaje a informace poskytované spotřebitelům musí být vždy uvedeny v českém jazyce. Tato informační povinnost je mj. zakotvena také v zákoně o ochraně spotřebitele, občanském zákoníku aj.

K odst. 1 písm. b)

Formulace uvedená v písm. b) rozšiřuje kromě požadavku a povinnosti umístovat na trh pouze bezpečné výrobky, ale s tím také související odpovědnost za škody nejen na vlastním objektu, ale i na všechny v něm obsažené komponenty. Může jít o případy, kdy škody na vlastním výrobku mohou několikanásobně překročit cenu všech dalších poškozených věcí a výrobků.

Příklad

Všichni spotřebitelé přicházejí každodenně do styku např. s nábytkem. Nábytek musí být mj. dostatečně odolný proti účinku sil vznikajících při běžném užívání, aby v důsledku deformace nebo vibrace nedošlo k pádu uložených předmětů nebo jeho destrukci. Musí být řešen tak, aby při manipulaci s nezatiženým výrobkem a při běžném užívání výrobku i bez zatížení ukládanými předměty, nedošlo ke ztrátě jeho stability. Zároveň nesmí nábytek a jeho součásti při své funkci zachycovat mj. oděv uživatele např. kováním nábytku nebo jiným příslušenstvím a vybavením výrobku. Je tedy zřejmé, že pro výrobu nábytku musí být použity materiály, které jsou ve shodě s předepsanou technickou normou, certifikátem nebo jiným právním předpisem.

K odst. 1 písm. c)

Bezpečnost výrobků se posuzuje s ohledem na všechna příslušná hlediska, zejména vlastnosti výrobků a jejich prezentaci, označení, veškerá upozornění a návody k jeho použití a zneškodnění a veškeré další údaje nebo informace týkající se výrobku.

K odst. 1 písm. d)

Při sledování rizik musí být kladen důraz i na kategorie spotřebitelů, které budou výrobky pravděpodobně využívat, s přihlédnutím k jejich zranitelnosti (zejména děti a starší a handicapované osoby). Jedná se o výrobky, jejichž skutečná povaha není rozpoznatelná a které ohrožují zdraví nebo bezpečnost spotřebitele, např. vzhled výrobku, zejména pokud se výrobek, i když není potravinou, potravině podobá, a mohl by být s potravinou zaměněn vzhledem ke své formě, vůni, barvě, vzhledu, balení, označení, objemu, velikosti či jiným charakteristikám.

K odst. 2

Druhý odstavce stanoví, kdy se výrobek považuje za bezpečný. Vychází ze základní povinnosti, kterou je dodržování zvláštních právních předpisů a mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána. Má se za to, že výrobek je v souladu s požadavkem na obecnou bezpečnost, pokud jde o rizika, na něž se vztahují

požadavky směřující k ochraně lidského zdraví a bezpečnosti stanovené v harmonizačních právních předpisech EU. Zvláštní požadavky na bezpečné výrobky jsou v České republice mj. také stanoveny v zákoně o technických požadavcích na výrobky a v celé řadě příslušných nařízení vlády.

K odst. 3

V případě neexistence požadavků stanovených v harmonizačních právních předpisech EU je výrobek v souladu s požadavkem na obecnou bezpečnost, je-li v souladu s příslušnými evropskými normami nebo jejich částmi, na něž byly zveřejněny odkazy v Úředním věstníku Evropské unie, nebo je-li ve shodě s právním předpisem členského státu EU, na jehož území je uveden na trh, a v souladu s vnitrostátními požadavky.

K odst. 4

Jedná se o obecné pravidlo pro případy, ve kterých neexistuje dostatečně podrobná právní úprava. Na málokterou skupinu výrobků jsou vydány právní předpisy nebo mezinárodní smlouvy. Ale téměř na všechny výrobky nebo odborné činnosti existují normy. Tyto normy jsou zveřejňovány podle práva EU v Úředním věstníku Evropské unie a odkaz na ně je následně zveřejněn ve Věstníku Úřadu pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

K odst. 5

V případě, že se bezpečnost výrobku nestanoví podle požadavků zvláštního právního předpisu, který přejímá právo EU, může se postupovat podle ustanovení následujících písmen tohoto odstavce.

K odst. 5 písm. a)

Formulace uzákoňuje povinnost dodržování českých technických norem. Výrobek tedy bude považován za bezpečný, pokud bude splňovat požadavky schválené české technické normy (ČSN) dle ustanovení zákona o technických požadavcích na výrobky.

K odst. 5 písm. b)

Národní normou se rozumí norma přijatá národním normalizačním orgánem. Národním normalizačním orgánem je orgán, o němž členský stát informuje Komisi. V České republice plní tuto roli Úřad pro technickou normalizaci, metrologii a státní zkušebnictví.

V EU jsou používány evropské normy, které v řadě případů přejímají normy mezinárodní. Členské státy EU mají za povinnost evropské normy vydané CEN (Evropská komise pro technickou normalizaci) a CENELEC (Evropská komise pro normalizaci v elektrotechnice) do 6 měsíců zavést do svých národních norem a původní národní normy – kolidující s evropskými normami zrušit. Platí, že evropské normy jsou nezávazné, pokud na ně není odkaz ve směrnicih EU.